

4475.8482

SIDERIS NOVI
in
HORIZONTE
ARCTOPOLITANO
ORTUM

Devote

Deveneratur

JOHANNES VVILHELMUS AGRICOLA,
Filius.

Olsnæ,

Litteris GODOFREDI GUNTHERI,
M. DC. LXXVII,

Rep. LIX. f. no. 5^a f. 156.

No 15, 283

Hist. Suev.

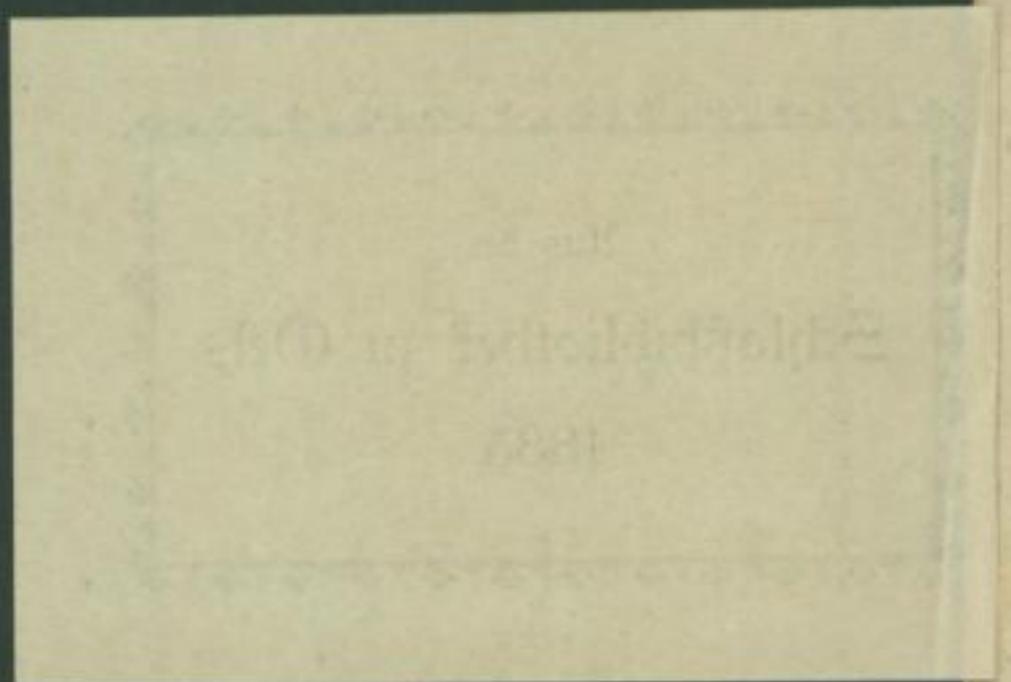
60,3 n

Hactenus fatum immania fulmina vi-
bravit, nunc verò mitescit. Qvod er-
gò, Felix, Faustum Fortunatumq; tibi ma-
nè sit Illustre Illustrium Parentum Par-
post tot noctium tenebras, umbrarumq;
nubila, qvæ te fermè sepeliverant, è tene-
bris in lucem prodi, fuscae enim nebulæ ce-
dunt & evanescunt dum tam Illustre Sidus
in Horizonte tuō Serenissimō sese osten-
tat, Princeps scilicet tenella & svavissimus frō-
ti hilari Matri Sereniss. Forma impressa,
cuj⁹ oculi flagrātes indolis Angelicæ ignes
prædicunt. Hujus cunas nunc supplex
deveneror permotus Majestate, qvæ Il-
lustris hujus Infantis frontem circum-
munit. Qvod si verò tempora qvæ N A-
T A L I B U S dicata ILLUSTRISSIMIS vera
secum trahunt omina, nescio qvando fe-
liciora ominari sibi potuit Arctopolis
qvàm (ô jucundum! ô amabile verbum!)
præsenti tempore, qvod Natura destina-
vit amoënitati, qvæ angulos cunctos pin-
git & versicularum Florum copiâ adornat.

O Fau-

Aus der
Schloßbibliothek zu Gels
1885

O fausta tempora! O Gaudium! Exulta
ergò Pater serene, Ingens CHRISTIANE UL-
DARICE & Serena Mater, Heroina Augusta,
Illustris ANNA ELIZABETHA, exundate in
gaudia post tot lacrumas, qvas justus do-
lor extorserat.

Thracum Barbaries in natalibus suo-
rum jubila prohibebat, lacrumas impera-
bat, qvibus cunas & fasciastenellorum ma-
defaciebant. Ast morem tuum tibi habeas,
Barbare Popule, nos alium sectabimur, &
præsens idemq; faustum temp⁹ gaudiis de-
dicabimus. Cur enim cohiceremus læti-
tiam, & obicem objiceremus gaudiis, qvæ
exiguntur à publicâ felicitate & injungun-
tur ab auguriis fausta qvæq;, de Serenissi-
mâ Principum filiâ eademq; tenellâ prædi-
centibus, de Serenissimâ, inquam, Serenissi-
morum Parentum natâ, qvæ imaginem
Matris jam repræsentare incipit & cuj⁹ in-
nata indoles promittit fore ut pect⁹ adhuc
qvidem tenellum Virtutum, qvæ Illustrem
Matrem ad cœlos usq; extollunt, sedes au-
diat. Inter tanta ergò vobis Illustrissimi

):(2

Paren-

Parentes oborta gaudia, non possum non,
qui vestram Celsitudinem devotè admiror
gratulabundam voculam dissolvere dupli-
ci incitamento ad id ipsum instigatus: Pri-
mùm qvod à publicâ Lætitiâ jubear, deinde
qvod gratum animum, quem Clementiâ
vestrâ obstrinxisti ostendere in votorum
culmine portem: Aveo enim nubium mu-
tuam gratitudinem æmulari, quæ eodem
qvod à Sole accepérunt, lumine plures so-
les in se depingunt & repræsentant; non-
dum quidem hanc facultatem quamvis te-
nuem imbecillimis vireculis Fortuna con-
cessit, ast augecente virium robore totus
in eo ero ut orbi demonstrem qvod Lumen
mihi Vesta Benignitas impertita fuerit.

Fruere ergò nunc Gaudiis Illustrissime
Parens, quem olim mundus nominabit ar-
borem vitæ, quæ tales fructus protulit, ro-
rem cœlestem, qui tales genuit gemmas.
Fruere lætitiâ Illustrissima Genitrix &
postquam Louysam ELIZABETHAM & So-
PHIAM ANGELICAM, cuius Angelicam indo-

lem

lem oculi produnt nobis produxisti,
CHRISTIANELLOS, qvi ingentis Patris
Herois Augusti imaginem præ se ferent
nostris, qvi veneratione pleni sunt, oculis expone.

AUGUSTI Mater somniabat se Solem
peperisse, sic tu in eodem partu gloriari
poteris, qvæ tam Illustria nobis producis
Sidera: Ingrata certè esset Posteritas nisi
Statuas tibi, in primis ubi Principes tenel-
los Fœcunditas tua progenuerit, extrue-
ret, qvibus eadem verba, qvæ Corneliae
Gracchorum Matris monumento inscul-
pta fuére, inscribenda: GLORIOSIUS
DUM TAM ILLUSTRIA SIDERA PRO-
GENUIT DE FELICITATE PUBLICA MERI-
TA EST, QVAM DECEM MILLIA Ro-
MANORUM, QVI SESE IMMOLANDOS
PRO PATRIA ARMORUM HOSTI-
LIUM FURORI IN ACIE OBTULE-
RUNT. Hæc Corneliae Monumentum
adornant.

Nunc

Nunc ad te in tenellâ ætate Magnâ
LOUYSA ELIZABETHA, Serena Sere-
nissimorum Parentum nata, orationem
supplicem verba dirigere jubeo. Qvæ
hactenus funera fraterculorum illustrium,
Sororculæq; amabilissimæ lacrumis, qvæ
per genastuas purpureas depluebant, irri-
gasti, lætare, dum amabilis Sororcula
denuò sese tibi associat, rue in ejusdem am-
plexum innumera oscula afferens.

Restat, ut apprecer, qvò auguria hæc
fausta, qvæ jam protuli, faustiter explean-
tur. Parcæ olim colebantur inter natales,
ne vitæ stamentam citò abrumperent & ut
candidi, aurei q; velleris horas nerent. Nos
DEUM veneramur, ut modò orti Sideris
fulgori nulla inducat nubila. Anteqvam
verò à cunis Illustribus discedo, vexillo
sive lætitiae signo, qvod publica Felicitas
appendit, hæc audeo auratis literis inscri-
bere verba, qvæ Musa mea excogi-
tavit:

omnium

Sere-

Serenate Illustria Lumina
Pupilla vestra radiat.
Commune sit omnibus
communis gaudii argumentum.

Non pigeat Lætitiarum
qvarum debitum nemini hanc felicitatem
intuenti donatur.

Ne erubescite jubila cives
ne detrectate lætitiae figere signa
gaudiorum statuere monumenta.

Subsist Fama! luctuosos pone litoos
qvibus pro Principum hucusq; humato-
rum funeribus
Luctum imperabas.

Irrumpe in luctus haæten⁹ sæviëtes Lætitia
perrumpite gemitus jubila
disturbate radii novi nubila
communes Fama incide dolores.

Inverte Theatrum luctūs scenas muta
atrata abjice luctus siparia
& suspende purpurea.

Tenebras haætenus exegit Funesta Catastrophe,
qvam nonnisi ad funereas faculas spectari
conveniebat,

Lucem

Lucem nunc exigit lata Scena in qvam gaudium gaudia
dedit.

En! inter publicam lætitiam lætum Thema, Principem te-
nella.

Sic post luctuosa lamenta; jubila
post communem dolorem; lætitia
post feralem catastrophen; læta, publicæ faciei scena
post tristia nubila nova Lux nos salutat.

O Benefica & in nostra vota
præproperis prona gaudiis providentia Cœli.

Ave pupilla Urbis nondicam salve

Romanos mores meos facio, qui matutinô tempo-
re AVE

vespertinô clamabant Salve.

Sic in ortu tuô supplex proclamo Ave.

Ave lætitia Illustrissimorum Parentum

Delicium amabilis Sororeculæ.

Sic explicat sese Iris Faustitatis

Hic enim ille solitus sæpè cœlorum cum terris ludus est
inter coacta nubila meridiem ordiri

in ipsis lamentis gaudiorum semenitem spargere,
idemq; qvod heri infensum fuit nunc favet cœlum.

Ad tam lætum verò spectaculum subsistens civitas
& tuô & publicô nomine gratulare

de

FELICITER EXORTÔ SIDERE.

•OS(+)S•

¶

Hist. Suav. 60, 3ⁿ

Datum d